

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 884

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 septembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
209.	— Lege privind unele măsuri de trecere a frontierei de stat a României și de facilitare a trecerii frontierei de către lucrătorii frontalieri	2
550.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri de trecere a frontierei de stat a României și de facilitare a trecerii frontierei de către lucrătorii frontalieri.....	2
★		
210.	— Lege pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.....	3
551.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 233 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	4–7
	Decizia nr. 470 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală	8–9
REPUBLICĂRI		
	Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic	10–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind unele măsuri de trecere a frontierei de stat a României și de facilitare a trecerii frontierei de către lucrătorii frontalieri**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Prin *lucrător frontalier* se înțelege persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) lucrează pe teritoriul altui stat decât cel de rezidență;

b) revine periodic, zilnic sau cel puțin săptămânal, în statul de rezidență.

(2) Structurile serviciilor publice comunitare de pașapoarte județene sau al municipiului București eliberează, la cerere, legitimația de lucrător frontalier, denumită în continuare *legitimație*.

(3) La cerere se anexează dovada contractului de muncă valabil încheiat.

(4) Pot solicita eliberarea legitimației și membrii familiei lucrătorului frontalier, respectiv persoanele care locuiesc împreună cu acesta.

(5) Valabilitatea legitimației lucrătorului frontalier și/sau a membrilor familiei acestuia este egală cu cea a contractului de muncă, dar nu mai mult de 5 ani.

Art. 2. — În punctele de trecere rutiere unde infrastructura o permite, Ministerul Afacerilor Interne deschide benzi speciale de trecere dedicate lucrătorilor frontalieri și membrilor familiilor acestora care posedă legitimația prevăzută la art. 1 alin. (2).

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne va realiza infrastructura necesară și va asigura personalul de specialitate pentru deschiderea unor noi puncte internaționale de trecere a frontierei.

Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ministrul afacerilor interne prezintă Guvernului un calendar și un memorandum cuprinzând măsurile de implementare a acestora.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, adoptă, prin hotărâre, normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Prevederile art. 3 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 25 septembrie 2020.
Nr. 209.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind unele măsuri de trecere a frontierei de stat a României și de facilitare a trecerii frontierei de către lucrătorii frontalieri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri de trecere a frontierei de stat a României și de facilitare a trecerii frontierei de către lucrătorii frontalieri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 septembrie 2020.
Nr. 550.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 18 iulie 2020, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 15, alineatul (19) va avea următorul cuprins:

„(19) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță în complet de 5 judecători constituit în cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal, în termen de 5 zile de la sesizare, prin hotărâre definitivă.”

2. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 8 alin. (3) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat

spațiul sau unitatea sanitară în care este izolată, solicitând anularea actului. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.”

3. La articolul 17, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Apelul se soluționează de secția civilă a tribunalului într-un termen ce nu va depăși 24 de ore de la data sesizării instanței, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător.”

Art. II. — Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și proceselor în curs de soluționare la data intrării în vigoare a acesteia. Dosarele se trimit, de urgență, pe cale administrativă, secțiilor devenite competente să le judece potrivit prezentei legi.

Art. III. — Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 18 iulie 2020, cu modificările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 25 septembrie 2020.

Nr. 210.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 septembrie 2020.

Nr. 551.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Roxana Chiciudean în Dosarul nr. 1.085/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.743D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.973D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Liviu-Daniel Rusu în Dosarul nr. 1.239/110/2017 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.743D/2017 și nr. 2.973D/2017, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

7. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.973D/2017 la Dosarul nr. 2.743D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 70 din 28 februarie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierea din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.085/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu**

excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule. Excepția a fost ridicată de Roxana Chiciudean, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de restituire a sumei achitate ca timbru de mediu pentru autovehicule.

10. Prin Încheierea din 23 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.239/110/2017, **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule.** Excepția a fost ridicată de Liviu-Daniel Rusu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului promovat împotriva sentinței civile prin care s-a respins cererea autorului de restituire a sumei achitate ca timbru de mediu.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii arată, în esență, că modul de calcul al timbrului de mediu instituit prin art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 este discriminatoriu, lipsit de o justificare obiectivă și rezonabilă, deoarece prin aplicarea sa concretă autovehiculele cu norme de poluare Euro 3 și Euro 4 sunt supuse celor mai mari taxe, deși celelalte autoturisme cu norme de poluare Euro 1 și Euro 2 poluează într-o manieră semnificativ mai mare. Principiul egalității în materie fiscală presupune două componente: egalitatea în fața legii fiscale și justa repartizare a sarcinilor fiscale. Acest principiu este incompatibil cu existența unor diferențieri în funcție de categorii de cetățeni ori de categorii de bunuri.

12. Se susține că textele de lege criticate aduc atingere și dreptului de proprietate privată prin impunerea de către stat a sarcinii fiscale reprezentând plata timbrului de mediu. Legiuitorul este competent să reglementeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, însă aceste competențe trebuie să se manifeste în așa fel încât să nu intre în coliziune cu interesele particulare ale proprietarilor de autovehicule. Prin aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 la autoturismele deja înmatriculate în România se aduce o atingere gravă și nejustificată dreptului de proprietate privată datorită cuantumului împovăraător al taxei în raport cu valoarea autoturismelor vizate și caracterul discriminatoriu al acesteia, rezultat din modul concret de calcul. Este înfrânt și justul echilibru care trebuie să existe între interesele generale ale societății și cele individuale. Sunt invocate cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 19 decembrie 1989, pronunțată în Cauza *Mellacher și alții împotriva Austriei* și în Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*. Prin instituirea acestei taxe dreptul de proprietate asupra autoturismului este lipsit de caracterul efectivității deoarece el va fi exercitat plenar doar ulterior achitării acestui cuantum.

13. Totodată, prin instituirea acestei taxe parafiscale se realizează o dublă impunere asupra aceluiași bun, proprietarul având și obligația de plată a impozitului datorat pentru mijloace de transport.

14. Autorii mai arată că diferențierea de tratament contravine și exigențelor impuse de art. 56 alin. (2) din Constituție, care statuează ca plata taxelor să se facă la fel de către toți contribuabilii, prin excluderea privilegiilor și discriminărilor. Existența excepțiilor în ceea ce privește aplicarea timbrului de mediu evidențiază o încălcare a principiului egalității în fața legii și a așezării juste a sarcinilor fiscale. Excepțiile se fundamentează pe criterii lipsite de obiectivitate, alese în mod aleatoriu.

15. Autorii excepției fac referire la Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 9 iunie 2016 pronunțată în Cauza C-586/14 *Vasile Budișan împotriva Administrației Județene a Finanțelor Publice Cluj*, prin care s-a reținut incompatibilitatea timbrului de mediu cu prevederile dreptului european.

16. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

17. **Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece egalitatea în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, în speță, persoanele ce au cumpărat un autoturism second-hand pentru care nu era plătită taxa de primă înmatriculare ori taxa pe poluare nu sunt în aceeași situație cu acelea care au cumpărat un autoturism pentru care taxa era plătită.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Avocatul Poporului** apreciază, în Dosarul nr. 2.743D/2017, că textele de lege criticate sunt constituționale deoarece intervenția legiuitorului nu afectează dreptul de proprietate, statul având dreptul de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013, având următorul cuprins:

Art. 4: *Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel:*

a) *cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;*

b) *la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului valoarea reziduală a timbrului, în conformitate cu prevederile art. 7;*

c) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării;*

d) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a dispus de către instanțe restituirea sau înmatricularea fără plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule;*

e) *cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat în situația autovehiculelor pentru care s-a emis decizie de restituire a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, taxei pe poluare pentru autovehicule sau taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, în conformitate cu prevederile art. 12.”*

— Art. 6: „(1) Timbrul se calculează pe baza elementelor prevăzute la anexele nr. 1—6, după cum urmează:

a) *pentru autovehiculele din categoria M₁ cărora le corespunde norma de poluare Euro 5, timbrul de mediu se calculează după formula:*

$$\text{Suma de plată} = [A \times B \times (100 - C)]/100,$$

unde:

A = *nivelul emisiilor de CO₂, exprimat în grame/km menționate în cartea de identitate a vehiculului;*

B = *valoarea emisiilor de CO₂, exprimată în euro/1 gram km, prevăzută în anexa nr. 1;*

C = *cota de reducere a timbrului prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 3;*

b) *pentru autovehiculele din categoria M₁ cărora le corespund normele de poluare euro 4 și euro 3, timbrul de mediu se calculează după formula:*

$$\text{Suma de plată} = [A \times B \times (100 - C)]/100,$$

unde:

A = *nivelul emisiilor de CO₂, exprimat în grame/km menționate în cartea de identitate a vehiculului;*

B = *valoarea emisiilor de CO₂, exprimată în euro/1 gram km, prevăzută în anexa nr. 1 pentru autovehiculele echipate cu motor cu aprindere prin scânteie și prevăzută în anexa nr. 2 pentru autovehiculele echipate cu motor cu aprindere prin comprimare;*

C = *cota de reducere a timbrului prevăzută în coloana 2 din anexa nr. 3;*

c) *pentru autovehiculele din categoria M₁ cărora le corespund normele de poluare non-Euro, Euro 1 sau Euro 2, după formula:*

$$\text{Suma de plată} = [E \times D \times (100 - C)]/100,$$

unde:

C = *cota de reducere a timbrului prevăzută în coloana nr. 2 din anexa nr. 3;*

D = cilindrul exprimată în centimetri cubi, prevăzută în certificatul de înmatriculare a autovehiculului sau în cartea de identitate a vehiculului;

E = valoarea prevăzută în coloana 3 din anexa nr. 4 pentru autovehiculele echipate cu motor cu aprindere prin scânteie și valoarea prevăzută în coloana 4 din anexa nr. 4 pentru autovehiculele echipate cu motor cu aprindere prin comprimare;

d) formula prevăzută la lit. c) se aplică și pentru autovehiculele din categoriile M₂, M₃, N₁, N₂ și N₃, pentru care nivelul timbrului de mediu este prevăzut în coloana 2 din anexa nr. 5.

(2) Norma de poluare Euro și nivelul emisiei de CO₂, la care se face referire la alin. (1), sunt cele menționate de Regia Autonomă «Registrul Auto Român» în cartea de identitate a vehiculului, în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Timbrul pentru autovehiculele cărora le corespunde norma de poluare Euro 6 se va determina pe baza formulei prevăzute la alin. (1) lit. a), odată cu intrarea în vigoare a normei Euro 6 pentru înmatricularea, vânzarea și introducerea în circulație a vehiculelor noi, conform Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor.

(4) Pentru autovehiculele care fac parte din categoria celor hibride și electrice timbrul de mediu nu se datorează.

(5) Cota de reducere a timbrului, prevăzută în anexa nr. 3, este stabilită în funcție de vechimea autovehiculului.

(6) Cu ocazia calculului timbrului pot fi acordate reduceri suplimentare față de cota de reducere prevăzută în anexa nr. 3, în funcție de abaterile de la situația standard a elementului/elementelor care a/au stat la baza stabilirii cotei fixe, dacă persoana care solicită înmatricularea sau, după caz, transcrierea dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat declară pe propria răspundere că rulajul mediu anual real al autovehiculului în cauză este mai mare decât rulajul mediu anual considerat standard pentru categoria respectivă de autovehicule, potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență. În acest caz, calculul timbrului se face pe baza cotei de reducere rezultate din cota prevăzută în anexa nr. 3, majorată cu cota de reducere suplimentară prevăzută în anexa nr. 6. Atunci când noua cotă de reducere este mai mare de 90%, se aplică cota de reducere de 90%.

(7) Suma reprezentând timbrul ce urmează a fi plătită, calculată potrivit prevederilor alin. (1), poate fi ajustată și atunci când persoana care solicită înmatricularea sau, după caz, transcrierea dreptului de proprietate asupra unui autovehicul rulat face dovada, pe baza expertizei tehnice efectuate de Regia Autonomă «Registrul Auto Român», că deprecierea autovehiculului rulat este mai mare, potrivit normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(8) Vechimea autovehiculului se calculează în funcție de data primei înmatriculări a acestuia.

(9) Atunci când persoana care solicită înmatricularea sau transcrierea dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat nu poate face dovada datei înmatriculării autovehiculului, timbrul se calculează în funcție de anul de fabricație.”

23. Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 a fost abrogată începând cu data de 1 februarie 2017,

prin art. XII din Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 6 ianuarie 2017. Având în vedere că textele de lege criticate continuă să își producă efectele juridice în cauză, Curtea reține că acestea vor fi supuse controlului de constituționalitate, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

24. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 referitoare la principiul egalității, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale, precum și celor ale art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 127 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 9 iunie 2016, paragrafele 15 și 18, a reținut că timbrul de mediu vizează constituirea fondului de mediu cu o destinație clar stabilită, fiind o taxă parafiscală, care se plătește o singură dată. Totodată, potrivit art. 35 alin. (2) din Constituție, statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului la un mediu înconjurător sănătos, iar conform art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului. În ceea ce privește încălcarea principiului egalității în fața legii, Curtea a statuat că egalitatea în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, cei care au transcris dreptul de proprietate anterior intrării în vigoare a actului normativ criticat nu se află în aceeași situație cu aceia care au înscris/reintrodus în parcul național auto sau transcris dreptul de proprietate, ulterior intrării în vigoare a actului normativ criticat. Fiecare dintre proprietari are o situație diferită în funcție de cadrul legal în vigoare atunci când a avut loc înscrierea/reintroducerea în parcul național auto sau transcrierea dreptului de proprietate. În legătură cu aspectul menționat mai sus, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii, în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum*, nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost

adoptate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 566 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2015).

26. Aplicând aceste considerente la cauza de față, Curtea reține că pentru a exista o încălcare a principiului egalității, trebuie ca între persoanele cărora li se aplică același regim juridic — în speță prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 — să existe diferențe nejustificate obiectiv și rezonabil. Din analiza criticilor formulate de autorii excepției nu rezultă însă existența unor astfel de diferențe.

27. Totodată, prin Decizia nr. 118 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 20, Curtea a constatat că este lipsită de temei critica de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 formulată în raport cu art. 44 din Constituție, având în vedere că, potrivit alin. (1) și (7) ale normei constituționale invocate, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege și că dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului.

28. Referitor la încălcarea art. 56 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 645 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2015, paragrafele 15 și 16, Curtea a reținut că autorii excepției pornesc de la o premisă greșită atunci când stabilesc prețul automobilului achiziționat drept criteriu pentru invocarea încălcării justei așezări a sarcinilor fiscale. Din analiza dispozițiilor ordonanței de urgență și a anexelor sale reiese faptul că elementul de referință este cel al normei de poluare cu CO₂. Cuantumul timbrului de mediu care trebuie plătit rezultă în urma unei formule de calcul în care intră norma de poluare, care este calculată și în funcție de capacitatea cilindrică a motorului, precum și de tipul de motor (cu aprindere prin scânteie sau cu aprindere prin combustie). Așadar, criteriile sunt obiective, ținându-se seama de nivelul de poluare. Referitor la o pretinsă taxare dublă, trebuie observat că impozitul pe mijloacele de transport are o natură total diferită față de timbrul de mediu, ele având finalități diferite. Timbrul de mediu vizează constituirea

fondului de mediu cu o destinație clar stabilită, fiind o taxă parafiscală, iar impozitul pe mijloace de transport vizează alimentarea bugetului autorităților locale în vederea bunei desfășurări a activității acestora. Pe de altă parte, timbrul de mediu se plătește o singură dată, impozitul se plătește anual.

29. Prin Decizia nr. 70 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 30 mai 2017, paragrafele 18 și 19, Curtea a făcut referire la Hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene la data de 9 iunie 2016 în Cauza C-586/14 *Vasile Budișan împotriva Administrației Județene a Finanțelor Publice Cluj* în care s-a reținut că art. 110 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene „trebuie interpretat în sensul că: [...] se opune ca statul membru respectiv să scutească de această taxă autovehiculele deja înmatriculate pentru care a fost plătită, dar nu a fost restituită o taxă în vigoare anterior declarată incompatibilă cu dreptul Uniunii”.

30. Curtea a reținut că nu au relevanță constituțională cerințele rezultate din această hotărâre, ele ținând de obligația legislativului de a edicta norme în sensul hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene. În realizarea acestei obligații, Parlamentul a adoptat Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 6 ianuarie 2017, care, prin art. XII dispune abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013, începând cu data de 1 februarie 2017 și, ulterior, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule.

31. Neintervenind elemente noi, de natură a justifica reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. În final, Curtea observă că autorii nu motivează excepția din perspectiva încălcării prevederilor art. 15 alin. (1) și art. 20 din Constituție.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Roxana Chiciudean în Dosarul nr. 1.085/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și de Liviu — Daniel Rusu în Dosarul nr. 1.239/110/2017 al Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 4 și ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 470

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459
alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionela Mitru (fostă Canalos-Varga, fostă Negrici) în Dosarul nr. 3.758/93/2017 (2.067/2018) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.241D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 667 din 30 octombrie 2018, paragraful 38.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 1.302/A din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.758/93/2017 (2.067/2018), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ionela Mitru (fostă Canalos-Varga, fostă Negrici) în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 388 din 15 decembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Ilfov — Secția penală în Dosarul nr. 3.758/93/2017, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, în etapa admisibilității în principiu, cererea de revizuire formulată de autoare împotriva Sentinței penale nr. 23/F/ din 25 ianuarie 2016, pronunțată de Tribunalul Ilfov — Secția penală, prin care aceasta a fost condamnată. Astfel cum reiese din Încheierea din 9 octombrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 3.758/93/2017 (2.067/2018), instanța de apel a respins solicitările autoarei excepției de a fi audiată în calitate de revizuentă, de a fi audiat fostul soț în calitate de martor, confruntarea martorului cu revizuenta, audierea celor două martore — mama și sora revizuyentei și testul poligraf al revizuyentei. În motivarea soluției de respingere a cererilor autoarei excepției, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 420 alin. (5) din Codul de procedură penală, instanța de apel poate readministra probele administrare în primă instanță și poate administra și probe noi, în condițiile art. 100 din Codul de procedură penală, însă dispozițiile legale se completează cu cele specifice din materia revizuirii, respectiv secțiunea a III-a, capitolul V, referitoare la căile extraordinare de atac — revizuirea. Instanța de apel a subliniat, totodată, că „în etapa admiterii în principiu nu se administrează probe de principiu, ci doar se examinează dacă faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la

stabilirea existenței unor temeuri legale care să permită revizuirea” [art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală]. În acest context, întrucât autoarea excepției a apreciat respingerea cererii de probatorii ca fiind restrictivă și neconformă cu exigențele dreptului la un proces echitabil, a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 459 din Codul de procedură penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din cuprinsul Încheierii din 9 octombrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 3.758/93/2017 (2.067/2018), autoarea apreciază interpretarea instanței de apel ca fiind restrictivă și neconformă cu exigențele dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care instanța de apel nu a dispus cel puțin audierea sa. Solicită să se stabilească dacă, în procedura admiterii în principiu a cererii de revizuire, neadministrarea de probe și, în principal, neascultarea petentului-revizuent corespund cu exigențele dreptului la un proces echitabil. Apreciază că interpretarea instanței de apel creează consecințe de inegalitate în fața legii. Reține că, în cazul altor căi de atac, audierea este permisă. Totodată, susține că reglementarea este neproportională, injustă, înfrânge principiul constituțional al proporționalității.

6. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. Invocă în acest sens jurisprudența instanței de control constituțional și reține că persoana față de care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare nu se găsește în aceeași situație juridică cu inculpatul, cazurile nefiind egale și neimpunând o egalitate de tratament. Totodată, reține că în faza procesuală a admisibilității se examinează îndeplinirea condițiilor cerute de lege, instanța neexaminate și în niciun fel în judecata pe fond a unei acuzații în materie penală, aceasta verificând cererea de revizuire doar sub aspectul regularității sale, respectiv al îndeplinirii condițiilor în care poate fi exercitată referitor la hotărârile ce pot fi atacate, cazurile ce o justifică, titularii cererii și termenul de introducere. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale cetățenilor, restrângere care să fie anterior constatată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 459 din

Codul de procedură penală. Față de motivarea instanței de apel și criticile de neconstituționalitate formulate de autoare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „(3) *Instanța examinează dacă: [...] e) faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeuri legale ce permit revizuirea; [...]*”.

11. Autoarea susține că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 667 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 25 ianuarie 2019, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

13. În motivarea soluției sale, Curtea a făcut referire la considerentele Deciziei nr. 506 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, paragrafele 21—24, în care a reținut că, în etapa admisibilității în principiu a cererii de revizuire, instanța de judecată verifică cererea sub aspectul regularității sale și îndeplinirii condițiilor de folosire a acestei căi de atac extraordinare, realizându-se în fapt o judecată (*judicium rescindens*). Așadar, potrivit dispozițiilor art. 459 din Codul de procedură penală, instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile legii, respectiv cu privire la o hotărâre definitivă, în termen, de către o persoană îndreptățită să folosească calea de atac a revizurii, pentru temeuri care corespund cazurilor de revizuire, reglementate expres de lege.

14. De asemenea, Curtea a reținut că instanța examinează dacă din probele depuse odată cu cererea de revizuire rezultă date suficiente pentru ca judecata asupra cererii să continue, deci cererea să fie admisă în principiu [art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală]. Aceste verificări de probe apar ca necesare în cazul de revizuire reglementat la art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală — când s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză — fiind necesar ca faptele probatorii să fie noi, nefiind posibilă o prelungire a probatoriului pentru fapte sau împrejurări cunoscute de instanță și nici o readministrare sau o reinterpretare a probatoriului administrat, iar în cazurile prevăzute la lit. b), c) și d) ale aceluiași articol, referitoare la mărturia mincinoasă, înscrisuri false, fapte ilicite comise de subiecți oficiali, atunci când acestea nu sunt dovedite prin hotărâri judecătorești. În verificarea probelor depuse odată cu cererea de revizuire, în această procedură, se aplică dispozițiile din partea generală a Codului de procedură penală privitoare la probe și mijloace de probă.

15. Așadar, Curtea a constatat că admisibilitatea în principiu este o judecată de ordin procesual, privind regularitatea și seriozitatea cererii de revizuire, pentru a se decide dacă este sau nu cazul să fie

efectuat un control judecătorec prin rejudecarea cauzei care face obiectul cererii de revizuire. Cu alte cuvinte, Curtea a reținut că admisibilitatea în principiu este o activitate procesuală de statuire, privind exercitarea unui drept procesual și, implicit, soluționarea unei situații procesuale, deci o judecată. În această procedură, instanța verifică existența unei concordanțe manifeste („*evidente*”) între cazul de revizuire invocat — dintre cele reglementate în art. 453 alin. (1) lit. a)—f) din Codul de procedură penală —, motivul pe care se sprijină și dovezile sau probele invocate.

16. Cât privește susținerile potrivit cărora normele procesual penale cuprinse în art. 459 alin. (3) lit. e) nu au caracter echitabil și încalcă dreptul la apărare, întrucât, în această etapă, părțile nu pot propune probe, nu pot formula cereri sau apărări, nu pot dezbate în condiții de contradictorialitate legalitatea și eficacitatea probelor, Curtea a arătat că, prin Decizia nr. 506 din 30 iunie 2015, precitată, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „*fără citarea părților*” este neconstituțională. Ca urmare a publicării deciziei precitate, art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. II pct. 114 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, având redactarea în vigoare, potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță, în camera de consiliu, cu citarea părților și cu participarea procurorului. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică examinarea admisibilității în principiu. În aceste condiții, Curtea a constatat că revizuentul are posibilitatea de a aduce comentarii referitoare la tot ceea ce este avansat în drept sau în fapt de către procuror și la tot ceea ce este prezentat de acesta cu privire la eventuala excludere a unor probe, la suspendarea executării hotărârii supuse revizurii ori cu privire la instituirea în sarcina sa a obligațiilor ce rezultă din dispunerea măsurii controlului judiciar, din această perspectivă, critica autorului excepției fiind neîntemeiată.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea.

18. Cu toate acestea, Curtea observă că, în prezenta cauză, autoarea excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la normele procesual penale criticate, ci este nemulțumită, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi de lege de către instanța de apel. Or, asemenea aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată învestite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionela Mitru (fostă Canalos-Varga, fostă Negrici) în Dosarul nr. 3.758/93/2017 (2.067/2018) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A Nr. 136/2020*)

privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic

Art. 1. — Prezenta lege reglementează unele măsuri necesare în domeniul sănătății publice cu caracter temporar, în situații de risc epidemiologic și biologic, pentru prevenirea introducerii și limitarea răspândirii bolilor infectocontagioase pe teritoriul României.

Art. 2. — Măsurile prevăzute de prezenta lege se dispun și se aplică în situațiile prevăzute la art. 1, exclusiv pentru apărarea sănătății publice, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și a ordinii publice. Toate măsurile dispuse în baza prezentei legi vor fi proporționale cu situația care le-a determinat, limitate în timp la aceasta și aplicate în mod nediscriminatoriu.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și noțiunile folosite au următoarea semnificație:

a) *carantina persoanelor* — măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, constând în separarea fizică a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen de alte persoane, în spații special desemnate de către autorități, la domiciliu sau la locația declarată de către persoana carantinată, stabilită prin decizie individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege;

b) *carantina zonală* — măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, prin care se urmărește separarea fizică a persoanelor și activităților, inclusiv limitarea circulației dintr-un perimetru afectat de o boală infectocontagioasă de perimetrele învecinate, astfel încât să se prevină răspândirea infecției sau contaminării în afara acestui perimetru;

c) *izolarea* — măsură care constă în separarea fizică a persoanelor afectate de o boală infectocontagioasă sau a persoanelor purtătoare ale agentului înalt patogen chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive, la domiciliu, la locația declarată de persoana izolată, într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare, în vederea monitorizării stării de sănătate și aplicării unui tratament, după caz, măsură instituită în scopul vindecării și reducerii gradului de contagiozitate pe baza consimțământului persoanelor sau, în lipsa acestuia, prin decizia individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege;

d) *risc iminent* — amenințare imediată sau probabilitatea ridicată de apariție și răspândire a unui agent înalt patogen în populația umană, care poate avea un impact grav asupra sănătății și vieții omenești;

e) *contaminare* — prezența unui agent înalt patogen pe suprafața corpului uman sau animal, în sau pe un produs preparat pentru consum sau pe alte obiecte, inclusiv mijloace de transport, ce poate constitui un risc epidemiologic și biologic;

f) *informații științifice oficiale* — date ce oferă elemente de probă bazate pe metode științifice stabilite și transmise de către instituții internaționale sau naționale, cu atribuții în domeniul sănătății, și acceptate de către Ministerul Sănătății;

g) *infectarea* — pătrunderea și dezvoltarea sau multiplicarea unui agent infecțios în corpul uman sau animal care poate constitui un risc pentru sănătatea publică;

h) *măsuri de sănătate publică* — procedurile specifice de prevenire, limitare și răspuns aplicate în vederea împiedicării răspândirii bolii sau a contaminării;

i) *persoana bolnavă* — persoana care suferă de o boală infectocontagioasă având semne și simptome sugestive specifice definiției de caz sau persoana purtătoare a unui agent înalt patogen chiar dacă nu prezintă semne și simptome sugestive la examenul medical clinic obiectiv, dar prezintă un risc epidemiologic și biologic;

j) *risc epidemiologic* — probabilitatea de apariție a unui eveniment generat de un agent înalt patogen care poate afecta sănătatea grupurilor populaționale, cu posibilitatea răspândirii pe plan local, județean, zonal, național, european sau internațional;

k) *risc biologic* — probabilitatea apariției unui efect asupra sănătății umane cauzat de răspândirea accidentală sau intenționată a unui agent înalt patogen;

l) *persoana suspectă* — persoana posibil infectată care provine din zona în care există epidemie, risc epidemiologic sau biologic, cu un agent înalt patogen, pe perioada de incubație, în baza dovezilor științifice, sau persoana care a intrat în contact direct cu o persoană infectată sau cu bunuri contaminate cu agentul înalt patogen, până la trecerea perioadei de incubație sau apariția semnelor sau simptomatologiei clinice sau paraclinice a bolii;

m) *urgență de sănătate publică de importanță internațională* — un eveniment neobișnuit care, conform Regulamentului sanitar internațional 2005, aprobat de Adunarea Generală a Organizației Mondiale a Sănătății și pus în aplicare prin Hotărârea Guvernului nr. 758/2009, constituie un risc pentru sănătatea publică prin răspândirea internațională a bolii și cere un potențial răspuns internațional coordonat;

n) *epidemie* — extindere prin contaminare cu o frecvență neobișnuită a unei boli infectocontagioase la un număr mare de persoane raportat la riscul specific bolii respective, dintr-un perimetru determinat;

o) *pandemie* — extinderea unei epidemii pe mai multe continente;

p) *boală transmisibilă* — boala determinată de invazia țesuturilor organismului de către agenți înalt patogeni, multiplicarea acestora și reacția țesuturilor gazdă la aceștia și la toxinele pe care le produc și care se poate transmite de la o sursă/mediu la o persoană și de la o persoană la alta;

q) *grup populațional* — un grup de persoane care prezintă una sau mai multe caracteristici comune;

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 210/2020 pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 28 septembrie 2020.

Legea nr. 136/2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 18 iulie 2020.

Facem mențiunea că forma republicată a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic produce efecte juridice la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 210/2020 pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.

r) *organe de control* — organele stabilite potrivit reglementărilor legale în vigoare, cu competențe de verificare și de monitorizare a respectării de către autoritățile sau persoanele în cauză a măsurilor dispuse în temeiul prezentei legi, în situațiile de risc epidemiologic și biologic;

s) *spațiu special desemnat de autorități* — locație care îndeplinește condițiile minime de cazare și este stabilită de autorități pentru carantinarea persoanelor, potrivit prezentei legi;

ș) *locație alternativă atașată unității sanitare* — spațiu în care se acordă asistență medicală și este arondat unei unități sanitare de bază pentru izolarea persoanelor, potrivit prezentei legi, cum ar fi, dar fără a se limita, unitățile de cazare hoteliere sau alte spații special amenajate.

Art. 4. — Măsurile prevăzute la art. 7 se aplică pentru grupuri populaționale care sunt susceptibile de a prezenta risc epidemiologic și biologic pentru sănătatea publică, de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență, iar, în cazuri individuale, prin decizie motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Măsurile și grupurile populaționale se stabilesc de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență, în baza propunerii Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României.

Art. 5. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot pune la dispoziție spații special desemnate sau locații alternative atașate unităților sanitare pentru persoanele aflate în carantină sau în izolare, după caz.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale care nu dețin în proprietate sau în administrare spațiile menționate la alin. (1) pot încheia contracte de închiriere a unor imobile cu această destinație.

(3) Carantina în spații special desemnate de către autoritățile competente se realizează în următoarele situații:

a) în situația în care persoanele pentru care se instituie măsura de carantină declară pe propria răspundere că nu își pot asigura condițiile de separare fizică la domiciliu sau la locația declarată de acestea;

b) în situația nerespectării măsurii de carantină la domiciliu sau la locația declarată, pe durata acesteia, deși a consimțit-o la data instituirii.

(4) Cheltuielile ocazionate de carantina în spațiile special desemnate pentru situațiile prevăzute la alin. (3) lit. a) se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, aprobat cu această destinație.

(5) Persoanele care nu respectă măsura de carantină la domiciliu sau la locația declarată au obligația de a suporta cheltuielile carantinării în spațiul special desemnat de autorități. Cheltuielile ocazionate cu carantinarea acestora se suportă de către Ministerul Sănătății din bugetul aprobat cu această destinație și se recuperează de la persoanele în cauză.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 297 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, bunurile aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Tineretului și Sportului prin direcțiile județene pentru sport și tineret pot fi utilizate pentru carantinarea persoanelor în condițiile prevăzute de prezenta lege. Cheltuielile efectuate pentru carantinare se suportă din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Tineretului și Sportului. Ministerul Finanțelor Publice va suplimenta în mod corespunzător bugetul Ministerului Tineretului și Sportului cu

sumele aferente cheltuielilor efectuate cu carantinarea persoanelor.

(7) Normele metodologice pentru stabilirea condițiilor minime ale spațiilor de cazare și a standardelor de cost se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de cel mult 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 6. — Situațiile de risc epidemiologic și biologic pentru care se instituie măsurile prevăzute în prezenta lege sunt următoarele:

a) epidemie declarată prin ordin al ministrului sănătății;

b) urgență de sănătate publică de importanță internațională, certificată prin hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, în baza declarației Organizației Mondiale a Sănătății;

c) pandemie declarată de Organizația Mondială a Sănătății și certificată prin hotărâre de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;

d) cazul de risc epidemiologic și biologic iminent identificat și constatat de structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență sau de către instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății.

Art. 7. — (1) Carantina persoanelor se instituie pe baza informațiilor științifice oficiale și a definiției de caz, la domiciliul persoanei, la o locație declarată de aceasta sau, după caz, într-un spațiu special desemnat de autorități, cu privire la persoanele suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent înalt patogen care:

a) sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat, pe baza datelor epidemiologice transmise la nivel național, european și internațional de către organismele competente în domeniu;

b) au intrat în contact direct cu cel puțin o persoană confirmată cu o boală infectocontagioasă.

(2) În situația în care persoanele menționate la alin. (1) refuză măsura carantinării la domiciliu sau la locația declarată de acestea, precum și atunci când persoanele în cauză încalcă măsura carantinei pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control recomandă, iar reprezentantul direcției de sănătate publică decide carantinarea persoanei în spațiul special desemnat de autorități, dacă aceștia constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară. Medicul sau, după caz, organele de control vor informa de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care confirmă sau infirmă, după caz, măsura carantinării persoanei în spațiul special desemnat de autorități, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Decizia se emite în cel mult 8 ore de la informarea făcută de medic sau de organele de control, după caz, și se comunică de îndată persoanei în cauză. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura carantinei recomandate în spațiul special desemnat de autorități sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi domiciliul, locația declarată pentru carantină sau, după caz, spațiul special desemnat de autorități, fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) și (2) se instituie pe durata perioadei de incubație specifice bolii infectocontagioase suspicionate. Măsura încetează la expirarea termenului specific

perioadei de incubație sau anterior, ca urmare a confirmării persoanei ca purtătoare a agentului înalt patogen, cu sau fără semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, fiindu-i aplicabile dispozițiile privitoare la măsura izolării din prezenta lege.

(4) Prin hotărâre a Guvernului se stabilește lista spațiilor special desemnate de autorități pentru carantinarea persoanelor, în condițiile prezentei legi.

(5) Carantina zonală se instituie pentru persoanele aflate și activitățile derulate în perimetrul afectat de situațiile de risc epidemiologic și biologic prevăzute la art. 6.

Art. 8. — (1) Izolarea se instituie pentru persoanele bolnave cu semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, precum și pentru persoanele purtătoare ale agentului înalt patogen, chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive.

(2) Lista bolilor infectocontagioase pentru care se instituie izolarea persoanelor la domiciliul acestora, la locația declarată de acestea sau, după caz, în unități sanitare sau în locații alternative atașate acestora, precum și lista unităților sanitare de bază în care se tratează persoanele bolnave se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Pentru a asigura un echilibru corect între nevoia de a preveni răspândirea unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și dreptul la libertate al persoanelor, măsura izolării se instituie în funcție de boala infectocontagioasă, stabilită potrivit prezentului alineat, cu respectarea următoarelor standarde necesare exercitării drepturilor și libertăților fundamentale:

a) măsura să fie dispusă pe durată limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină;

b) măsura să aibă ca scop prevenirea răspândirii unei boli infectocontagioase, periculoase pentru siguranța persoanei și sănătatea publică;

c) măsura să fie instituită pentru a proteja interesul public și să nu determine un dezechilibru între nevoia de protecție a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei.

(3) Izolarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se instituie cu acordul persoanelor supuse examinării, iar în lipsa acestuia, în condițiile alin. (6), atunci când medicul constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară, într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare, stabilită conform alin. (2), în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice, până la primirea rezultatelor acestora, dar nu mai mult de 48 de ore.

(4) Cel mai târziu la expirarea termenului de 48 de ore, pe baza examinărilor clinice și paraclinice și dacă se menține riscul transmiterii bolii infectocontagioase cu risc de transmitere comunitară, medicul recomandă prelungirea măsurii izolării într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare ori, după caz, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta.

(5) Izolarea la domiciliu sau la locația declarată se instituie dacă riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase este redus. Izolarea la domiciliu sau la locația declarată nu poate fi dispusă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia.

(6) În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării instituite conform alin. (3), medicul informează de îndată, după consemnarea refuzului persoanei, direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care, în termen de cel mult două ore, va emite decizia prin care confirmă sau infirmă măsura izolării recomandată de medic, în unitatea sanitară sau într-o locație alternativă atașată acesteia. Decizia are caracter individual și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea hotărârii primei instanțe de anulare a actului administrativ contestat, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(7) În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării prelungită și recomandată conform alin. (4) sau dacă persoanele încalcă măsura izolării instituită la domiciliu sau la locația declarată pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control informează de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care poate confirma sau infirma măsura izolării într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia se va emite în cel mult două ore de la informarea făcută de medic sau, după caz, de organele de control și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura prelungirii izolării în unitatea sanitară sau la o locație alternativă sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.

(8) Măsura izolării instituită potrivit alin. (4) încetează la data confirmării persoanei ca fiind vindecată pe baza examinărilor clinice și paraclinice sau a recomandării medicului care constată că riscul de transmitere a bolii nu mai există.

(9) Dacă persoana menționată la alin. (1) este un minor, măsura izolării se instituie pentru acesta conform alin. (3) și (4), după caz, la domiciliul aparținătorului ori la locația declarată de acesta. Izolarea minorului într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia se instituie potrivit reglementărilor în vigoare. Aparținătorul minorului este supus măsurii carantinei în temeiul prezentei legi, dacă măsura izolării nu i se aplică.

Art. 9. — (1) Când măsura carantinei sau a izolării a fost luată față de o persoană în a cărei ocrotire se află un minor, o persoană pusă sub interdicție, o persoană căreia i s-a instituit tutela sau curatela ori o persoană care, din cauza vârstei, bolii sau altei cauze, din orice alt motiv, rămâne fără supraveghere și îngrijire, părintele, ocrotitorul legal, personalul medical sau reprezentantul direcției de sănătate publică anunță serviciul public de asistență socială, în vederea monitorizării acestora și dacă se impune, în vederea luării măsurilor legale de ocrotire temporară pentru persoanele respective.

(2) Monitorizarea și, după caz, măsurile legale de ocrotire temporară a persoanelor prevăzute la alin. (1) pot fi dispuse numai pe durata în care acestea rămân fără supraveghere și

fără îngrijire și nu au ca efect suspendarea de drept a exercițiului drepturilor părintești sau a drepturilor ocrotitorilor legali.

(3) Monitorizarea și, după caz, măsurile legale de ocrotire temporară a persoanelor prevăzute la alin. (1) nu pot fi dispuse dacă părintele sau ocrotitorul legal a desemnat un alt membru al familiei sau o persoană de referință pentru supravegherea și îngrijirea persoanelor prevăzute la alin. (1), iar aceasta acceptă să exercite temporar supravegherea și îngrijirea pentru persoanele respective.

(4) Direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului vor lua măsuri pentru a pune la dispoziția persoanelor prevăzute la alin. (1) locații rezidențiale corespunzătoare și personal specializat, în funcție de vârsta și de starea de sănătate a persoanelor ocrotite, pe întreaga durată în care acestea rămân fără supraveghere și îngrijire.

Art. 10. — În situațiile prevăzute la art. 6 și numai dacă există un risc iminent, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional, la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică, ministrul sănătății instituie prin ordin modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute în prezenta lege, în vederea prevenirii și limitării îmbolnăvirilor cu agentul înalt patogen.

Art. 11. — (1) Carantina pentru persoanele care sosesc în România din zone cu risc epidemiologic ridicat sau pentru persoanele care au intrat în contact direct cu persoanele infectate, în situațiile de risc epidemiologic prevăzute la art. 6, se dispune prin hotărâre a Comitetului Național pentru Situații de Urgență, la propunerea Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României și se pune în aplicare prin ordine ale ministrului sănătății și ale unităților din subordine.

(2) Pentru situațiile în care există un risc iminent, epidemiologic și biologic ridicat, șeful Departamentului pentru Situații de Urgență sau persoana desemnată de acesta dispune prin ordin măsurile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2). Acestea trebuie validate în termen de cel mult 48 de ore de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

(3) Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență este act administrativ și poate fi atacată în condițiile prezentei legi.

Art. 12. — (1) Carantina zonală se instituie prin ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta, în baza hotărârii comitetului județean pentru situații de urgență, la propunerea direcției de sănătate publică teritoriale și cu avizul Institutului Național de Sănătate Publică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situația în care măsura vizează două sau mai multe județe învecinate, carantina zonală se instituie prin ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta, la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică și cu validarea în termen de cel mult 48 de ore de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) și (2) se instituie atunci când, în baza evaluării, se constată că riscul răspândirii comunitare nu poate fi controlat prin alte metode, iar procentul persoanelor infectate este peste pragul stabilit de Institutul Național de Sănătate Publică.

(4) În cazul producerii unui accident biologic, măsura carantinei zonale prevăzută la alin. (1) și (2) se poate institui temporar, până la stabilirea impactului agentului înalt patogen răspândit și, după caz, până la înlăturarea efectelor.

(5) Asigurarea ordinii publice în spațiile special desemnate de autorități pentru carantină, precum și în unitățile sanitare sau în locațiile alternative atașate acestora stabilite pentru izolare, prevăzute de prezenta lege, se realizează atât în exteriorul, cât și în interiorul acestora de către poliția locală. În situația în care poliția locală nu este constituită sau efectivele acesteia nu sunt suficiente, măsurile de ordine publică se asigură de către Jandarmeria Română sau Poliția Română, după caz.

Art. 13. — Institutul Național de Sănătate Publică, pe toată perioada situației de risc epidemiologic și biologic, pentru prevenirea introducerii și limitarea răspândirii bolilor infectocontagioase pe teritoriul național, are obligația de a comunica zilnic numărul cazurilor noi, numărul cazurilor retestate și numărul total de teste pentru cazurile noi și cazurile retestate, raportate separat, la nivel național și județean, inclusiv după criteriul domiciliului persoanei testate.

Art. 14. — Autoritățile publice centrale sau locale au obligația de a asigura pentru persoanele aflate în carantină sau în izolare la domiciliu sau în locația declarată de acestea necesarul de hrană ori, după caz, și tratament, în funcție de vârsta și starea de sănătate a persoanei, precum și livrarea acestora dacă persoanele se află în imposibilitatea de a-și asigura procurarea hranei ori, după caz, a tratamentului. Prin hotărâre a Guvernului se vor stabili limitele maxime pentru aceste cheltuieli, care vor fi suportate din bugetul Ministerului Sănătății, prin unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 15. — (1) Ordinele șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau ale persoanei desemnate de acesta, emise în temeiul prezentei legi, se aplică, de îndată, de autoritățile competente și se publică pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență. Autoritățile publice centrale și locale asigură informarea publică a cetățenilor din zonele supuse carantinei prin campanii de informare.

(2) Ordinele șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau ale persoanei desemnate de acesta, cu caracter normativ, emise în temeiul prezentei legi, se publică, de îndată, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ordinele șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau ale persoanei desemnate de acesta pot fi contestate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim la instanța competentă, în condițiile prezentei legi.

(4) Toate actele administrative cu caracter normativ privind instituirea, modificarea sau încetarea măsurilor din prezenta lege pot fi atacate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim la instanța competentă, cu acțiune în anulare la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 5 zile de la publicarea actului administrativ în Monitorul Oficial al României sau de la data luării la cunoștință a conținutului actului în cazul nepublicării acestuia.

(5) Acțiunea în anulare se formulează în scris și se depune la instanța judecătorească competentă.

(6) Instanța competentă să soluționeze acțiunea în anulare formulată împotriva actelor administrative este curtea de apel, secția de contencios administrativ și fiscal, în a cărei rază teritorială se află sediul autorității emitente.

(7) La soluționarea acțiunilor introduse împotriva actelor administrative din prezenta lege nu sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și

completările ulterioare, referitoare la obligativitatea procedurii plângerii prelabile. Judecarea cererilor se face de urgență și cu precădere, dispozițiile art. 200 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

(8) Părțile vor fi citate potrivit dispozițiilor privind citarea în procesele urgente.

(9) Întâmpinarea este obligatorie. Judecătorul dispune prin rezoluție comunicarea cererii, precum și a înscrisurilor depuse către părât, punându-i-se în vedere că are obligația de a depune întâmpinare și dosarul care a stat la baza emiterii actului administrativ, sub sancțiunea prevăzută de lege, care va fi indicată expres, în termen de cel mult două zile de la comunicarea cererii. Întâmpinarea și dosarul menționat se vor comunica reclamantului cu cel puțin 3 zile înainte de primul termen de judecată.

(10) Acțiunea în anulare este soluționată de urgență și cu precădere, într-un termen ce nu va depăși 15 zile de la data sesizării legale a instanței, în completuri formate din 3 judecători.

(11) Instanța poate dispune, din oficiu, administrarea oricărei probe necesare soluționării cauzei.

(12) Primul termen de judecată este de maximum 5 zile de la data înregistrării acțiunii în anulare, iar termenele ulterioare nu pot depăși 10 zile în total.

(13) Dacă reclamantul se află sub incidența unui act individual emis potrivit dispozițiilor prezentei legi, prin care s-a dispus una dintre măsurile prevăzute la art. 7 sau 8, după caz, iar această împrejurare rezultă din înscrisurile depuse, soluționarea cauzei se face cu audierea acestuia, cu excepția situației în care starea sănătății acestuia nu permite. Audierea reclamantului se realizează printr-un mijloc de telecomunicație audiovizuală care permite verificarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. În caz de imposibilitate tehnică sau materială de a recurge la un asemenea mijloc pentru audierea reclamantului, aceasta se realizează prin orice mijloc de comunicație electronică, inclusiv telefonic, care permite verificarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. Citația va cuprinde mențiunea corespunzătoare în acest sens. Încheierea de ședință va consemna și operațiunile astfel efectuate.

(14) Dacă reclamantul este asistat sau reprezentat de avocat sau este necesară folosirea unui traducător sau a unui interpret, nu este necesară prezența fizică a acestuia lângă reclamant. Costurile ocazionate de prezența traducătorului sau interpretului sunt suportate din bugetul Ministerului Justiției.

(15) În cazul în care audierea reclamantului nu se poate realiza în condițiile prevăzute la alin. (13) și acesta nu are apărător ales, i se va asigura apărător din oficiu.

(16) Instanța veghează la desfășurarea în bune condiții a procedurii prevăzute în prezentul articol, în vederea respectării dreptului la apărare și a caracterului contradictoriu al dezbaterilor.

(17) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea hotărârii se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(18) Hotărârea primei instanțe poate fi atacată cu recurs în maximum două zile de la comunicare. În vederea soluționării recursului, dosarul se înaintează în aceeași zi la Înalta Curte de Casație și Justiție, în format scris sau electronic.

(19) Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță în complet de 5 judecători constituit în cadrul Secției de contencios

administrativ și fiscal, în termen de 5 zile de la sesizare, prin hotărâre definitivă.

(20) Hotărârea definitivă prin care s-a anulat actul administrativ cu caracter normativ se publică în 24 de ore de la pronunțare în Monitorul Oficial al României, potrivit procedurii prevăzute la art. 23 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(21) Actele administrative cu caracter normativ prevăzute la alin. (4) fac parte din categoria actelor prevăzute la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, iar acțiunilor formulate împotriva acestora în temeiul prezentei legi nu le sunt aplicabile dispozițiile art. 14 sau 15, după caz, din legea menționată.

Art. 16. — (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 8 alin. (3) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat spațiul sau unitatea sanitară în care este izolată, solicitând anularea actului. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face în cel mult 24 de ore de la sesizarea instanței, dispozițiile art. 200 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Părțile vor fi citate potrivit dispozițiilor privind citarea în procesele urgente, astfel încât să se asigure respectarea termenului de judecată prevăzut la alin. (2), asistența juridică a persoanei fiind obligatorie.

(4) Instanța nu poate amâna pronunțarea, iar redactarea hotărârii se face de îndată.

(5) Dispozițiile art. 15 alin. (13)—(16) se aplică în mod corespunzător.

(6) Hotărârea instanței este definitivă.

(7) Comunicarea actelor de procedură, inclusiv înregistrarea acțiunii, se realizează în format și prin mijloace electronice.

Art. 17. — (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau interes legitim printr-un act administrativ individual emis potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4) poate introduce, în termen de cel mult 24 de ore de la data comunicării deciziei direcției de sănătate publică, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situat spațiul sau unitatea sanitară în care este carantinată sau, după caz, izolată potrivit art. 7 sau art. 8 alin. (4), solicitând anularea actului administrativ contestat, revizuirea sau încetarea măsurii. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face de urgență și cu precădere, în termen de cel mult 48 de ore, dispozițiile art. 200 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Părțile vor fi citate potrivit dispozițiilor privind citarea în procesele urgente, astfel încât să se asigure respectarea termenului de judecată prevăzut la alin. (2), asistența juridică a persoanei fiind obligatorie.

(4) Dispozițiile art. 15 alin. (13)—(16) se aplică în mod corespunzător.

(5) Instanța poate amâna pronunțarea cu cel mult 24 de ore, iar redactarea hotărârii se face în aceeași zi.

(6) Până la pronunțarea hotărârii instanței, persoana în cauză va fi monitorizată de către medic, zilnic sau când situația o impune.

(7) Hotărârea primei instanțe este executorie și poate fi atacată cu apel în termen de două zile de la comunicare.

(8) Apelul se soluționează de secția civilă a tribunalului într-un termen ce nu va depăși 24 de ore de la data sesizării instanței, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător.

(9) Dacă instanța de fond dispune anularea actului administrativ, măsura contestată încetează de la pronunțare, iar persoana în cauză are dreptul de a părăsi imediat spațiul sau unitatea în care a fost carantinată sau, după caz, izolată.

(10) Comunicarea actelor de procedură, inclusiv înregistrarea acțiunii, se realizează în format și prin mijloace electronice.

Art. 18. — (1) Cheltuielile pentru carantina sau izolarea persoanelor, precum și indemnizațiile de asigurări sociale aferente concediilor medicale de carantină sau izolare instituite sau, după caz, acordate până la data intrării în vigoare a prezentei legi se suportă potrivit actelor normative în vigoare la data instituirii, respectiv acordării lor.

(2) Până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 8 alin. (2), prevederile prezentei legi sunt incidente pentru infectarea cu SARS-CoV-2, denumită COVID-19.

Art. 19. — (1) În situația existenței unui deficit de personal medical constatat de către direcția de sănătate publică sau de inspectoratul județean pentru situații de urgență sau al municipiului București, pe durata instituirii măsurii în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic, personalul medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public poate fi detașat cu acordul persoanei detașate, iar în lipsa acestuia, în condițiile prezentei legi, pe o durată de cel mult 30 de zile, prin ordin al ministrului sănătății, al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta sau, după caz, al conducătorului instituției angajatoare.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune în cazul existenței unui deficit de personal, atunci când completarea schemei de personal nu poate fi realizată cu personal medical care își exprimă acordul pentru detașare, cu voluntari sau cu personal medical militar, și la solicitarea motivată a direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, a inspectoratului județean pentru situații de urgență sau al municipiului București ori a Centrului național de coordonare și conducere a intervenției.

(3) Pe durata detașării dispuse conform alin. (1) se asigură persoanei detașate, suplimentar față de salariul plătit de unitatea angajatoare, plata indemnizației de detașare în cuantum de 50% din salariul de încadrare, diurna zilnică de 2% din salariul de încadrare, cazarea și transportul în localitatea unde se dispune detașarea.

(4) Drepturile plătite persoanei detașate se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, transportul se asigură de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență, iar cazarea de către instituția care beneficiază de serviciile persoanei detașate sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială.

(5) Ordinul de detașare emis conform alin. (1) poate fi atacat în termenul legal la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) Ministerul Sănătății împreună cu Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne vor operaționaliza un registru național al voluntarilor din rândul personalului medical pentru situații de urgență.

Art. 20. — (1) Pentru persoanele care se află în carantină sau izolare instituită până la data intrării în vigoare a prezentei legi, certificatele de concediu medical se acordă potrivit actelor normative în vigoare la data acordării.

(2) Concediul și indemnizația pentru carantină se acordă asiguraților cărora li se interzice continuarea activității, care nu poate fi realizată de la domiciliu, din cauza unei suspiciuni asupra unei boli contagioase, pe durata stabilită prin certificatul eliberat de direcția de sănătate publică.

(3) Certificatul de concediu medical pentru carantină se eliberează de medicul curant, pe baza certificatului eliberat de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică.

(4) În caz de carantină sau izolare, certificatele de concediu medical se pot elibera la o dată ulterioară, dar numai pentru luna în curs sau luna anterioară.

(5) Durata concediilor medicale pentru carantină sau izolare nu se cumulează cu durata concediilor medicale acordate unui asigurat pentru alte afecțiuni.

(6) În situația în care durata perioadei de carantină sau de izolare stabilită de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică depășește 90 de zile, nu este necesar avizul medicului expert al asigurărilor sociale.

(7) Cuantumul brut lunar al indemnizației pentru carantină sau izolare reprezintă 100% din baza de calcul stabilită potrivit legii și se suportă integral din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Art. 21. — (1) Pentru acoperirea deficitului de personal medical din sistemul sanitar, precum și de profesioniști ai situațiilor de urgență din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, pe durata instituirii stării de risc epidemiologic și biologic este permisă angajarea temporară, fără concurs, a personalului medical în unitățile sanitare și în cadrul direcțiilor de sănătate publică deficitare, iar a profesioniștilor în domeniul situațiilor de urgență în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și al unităților subordonate acestuia.

(2) Influențele financiare corespunzătoare cheltuielilor de personal ocazionate de angajările prevăzute la alin. (1) sunt asigurate din bugetele ministerelor de resort, respectiv prin transfer direct din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 210/2020 pentru modificarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, care nu sunt incluse în forma republicată a Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și proceselor în curs de soluționare la data intrării în vigoare a acesteia. Dosarele se trimit, de urgență, pe cale administrativă, secțiilor devenite competente să le judece potrivit prezentei legi.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

